

[Socialministeren.]

Ministres Vegne, men jeg gaar jo ud fra, at Udvalget vil faa alle de Oplysninger, som kan fremskaffes, og faa Begrundelsen for, hvis de Love paa visse Omraader ikke er udnyttet saa meget, som de kunde være.

Var Venstres Ordførers Stilling altsaa beklageligvis en anden end i Fjor, gælder det i endnu mere udpræget Grad om den ærede konservative Ordførers (Bouet). Jeg maa sige, rent personligt forekom det mig ubehageligt at høre, at den ærede Ordfører troede, at jeg havde tumlet med disse Problemer — hvad jeg har gjort i Aarevis — af partipolitiske Grunde, og at han ansaa disse Forslag for partipolitiske. Naar den ærede Ordfører dog ikke kan være uvidende om, at hele Verden diskuterer Forslag af denne Karakter, at de kommer frem fra meget store Arbejdsgivere og fra Regeringer af de mest forskellige politiske Farver, saa virker det lidt søgt, naar han ved disse Lovforslag vil tale om, at de er fremsat af partipolitiske Grunde.

Hvilke partipolitiske Grunde? Tror man, Arbejderne i og for sig er interesseret i at, som der er Tale om her, gaa ned fra 48 til 40 Timer, hvis de ikke faar fuld Kompensation for de 8 Timer? Tror man ikke, at der indenfor store Kredse af Arbejderne er meget store Betæneligheder ved at lovgive i Spørgsmaalet om Overarbejde? Hvad er Meningen med at kalde det partipolitisk, at man søger at naa frem til at beskæftige flere Hænder her i Landet? Jeg forstaar det ikke. Skal noget kaldes partipolitisk blot af den Grund, at den danske Arbejdsgiverforening under den nuværende Ledelse tilsyneladende sætter sig imod alle Forandringer fra det bestaaende, ja, saa kan meget kaldes partipolitisk.

Det naturligste vilde maaske have været — det er maaske Naiviteten af mig, at jeg har arbejdet paa disse Lovforslag —, om jeg i Stedet for for et Par Aar siden havde nedsat en Kommission til at undersøge hele dette Problem, der beskæftiger Landene rundt om. Men jeg har ikke saa forfærdelig meget tilovers for Kommissioner, jeg synes i Regelen, at det varer alt for længe, inden de bliver færdige, naar det drejer sig om vanskelige Spørgsmaal, og derfor har jeg forsøgt paa selv at tage fat og gaa forsigtigt frem, idet jeg har regnet med, at man fra alle Sider var interesseret i at komme i Gang paa disse Omraader.

Saa siger man over for Spørgsmaalet om 40 Timers Arbejdsugen, som i den Form, her er foreslaaet, saa decideret har til Hensigt at faa flere arbejdsløse i Gang, at Hoved-

vægten her ligger paa at faa Isen brudt, at faa gennemført 40 Timers Arbejdsugen i det hele. Ja, men det er da heller ikke et partipolitisk Hensyn, det er da Hensynet til hele den tekniske Udvikling, der er foregaaet i den sidste Menneskealder, Hensynet til den stigende Umulighed af at beskæftige de unge. Er det specielt et socialdemokratisk Problem, er det et partipolitisk Problem, hvordan man skal faa de unge i Gang?

Man bliver jo ikke fri for at diskutere dette, fordi man kalder det partipolitisk, det møder frem Gang paa Gang. Paa den internationale Dagsorden i Genève har man drøftet Spørgsmaalet meget indgaaende. Det er jo muligt, at jeg, saaledes som man nu synes at ville tage paa Sagen, alligevel skulde nedsætte et Udvalg med Medlemmer fra forskellige Sider og gøre dem medansvarlige i Stedet for selv at staa her som den tilsyneladende eneansvarlige for, at der stadig væk ikke sker noget, og lade dette Udvalg foretage en alvorlig Undersøgelse af, paa hvilke Omraader man da mener at kunne bringe Ungdomsarbejdsløsheden ned.

Den ærede Ordfører for de Konservative sagde, at hvad 40 Timers Ugen angik, kunde Ministeriet administrativt paabyde Indførelse af denne Arbejdstid. Ja, det kan Ministeriet maaske ved Licitationer og paa enkelte Omraader for Statens Vedkommende, men jeg er meget stærkt i Tvivl om, hvorvidt der findes Lovhjemmel til i al Almindelighed i den Udstrækning, som det foreliggende Lovforslag gælder, at benytte administrativ Magt til at paabyde noget. Det tror jeg ikke, man kan, og det tror den ærede Ordfører jo heller ikke, men naar det ikke er Tilfældet, saa kræves der Lovhjemmel.

Med Hensyn endelig til Tilskuddet til Merbeskæftigelsen er det i Virkeligheden ufatteligt for den, der har en dyb Interesse for Sagen, at det kan betale sig for et Samfund at ofre ca. 800 Kr. om Aaret pr. Mand for at have saa og saa mange Snese af Tusinder af yngre og ældre Mennesker gaaende paa Gader og Stræder i Stedet for at ofre dette Beløb i Form af Tilskud paa forskellig Vis til Merbeskæftigelse. Det er ufatteligt, at man ikke der kan finde en Form, i hvert Fald begynde paa en Lovgivning paa dette Omraade med Tilslutning fra alle Sider, at man ikke først og fremmest fra de Sider, hvor man ønsker at spare mest muligt af de offentlige Midler, sætter ind med fuld Kraft — i Stedet for at modarbejde, som de Herrer gør — for at finde Udveje for at beskæftige de Mennesker, som man alligevel skal lade gaa og halvsulte for mange og store Udgifter for det offentlige. Det er